

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

36 In dubio is sensus sumi debet, qui actum validat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

ferebant, & contra in inundationibus serenitatem dabant Ioann. Diac. in Vita ejusdem Gregor. lib. 3. cap. 58. & 59. & 30 Majol. de admir. nat. reb. colloq. 1. §. hac ficitas, & s. præterea orationibus, pag. mihi 33. & 34.

34 Idem Gregorius † sæviente in Vibe gravi pestilentia religiosam in die Dominicæ Resurrectionis anni 591. supplicationem instituit, atque solemní pompa sanctam Virginis Dei genetricis imaginem exculit, quæ D. Lucæ manu affabré ad vivum expressa in æde Divæ Mariæ ad Præsepe, quæ major modo dicitur, eximia populi Religione asservabatur. Tunc, gratulantibus Deo omnibus; ecce Angelus sanctam Virginem his vocibus è cœlo alloquens, est auditus: Regina Cœli lætare, alleluia, &c. Haud multò post Angelus super Adriani molem stans, ac strictum mucronean vagina recondens, conspectus est. Quo viso Gregorius exhilaratus, converso ad populum ore, bono omnes, inquit, animo estote. Nam optatus divinitat iræ, ac furentis, jampridem pestilentiae finis, Deo ipso annueat, ostenditur. Atque ita morbus ille elanguit, & optata salubritas consecuta, Sigen. de Regn. Ital. lib. 1, pag. mihi 39, & 40.

35 His, & alijs, † quæ undique peti possunt, exemplis satis comprobatur cœlestis iræ vindictam hoc remedio mitigari. Nam se convertentibus, inquit, Dominus, & implebuntur area frumento & vino, & oleo torcularia redundabunt, & reddam vobis annos quos comedit locusta, bruchus, rubigo, & eruca, Joel Proph. cap. 2, post med. & Ninivitæ conversi ad Dominum, pœnitentia, & ora-

tionibus veniam impetrarunt Ioan^{cap. 3.}

Cum igitur † prædicti Vicarij, de quibus Cassanæus sibi postea contrarius, duebus remedijs usi fuerint, jejunijs, nempe, orationibus, processionibus, sacramentis, signo crucis, & aqua benedicta, quod est præcipuum, & altero, excommunicationibus, scilicet, & maledictionibus, quæ sunt otiosa, & vana, & per consequens illicita, ut per D. Thomam 2. 2. dicta quæst. 76. & cap. 1. potius est judicandum, quodd orationibus, signo crucis, & aquæ benedictæ aspersione, quæ licita sunt, dicta animalia Dei virtute recesserint, quam altero remedio. In dubio enim debet sumi sensus, qui actum licite valere faciat, l. quoties, in stipulationibus, & ibi Ias. num. 1. ff. de verbis obligat. Roman. cons. 353 in fin. & Gabr. commun. conclusion. lib. 7. de malf. concl. 2. num.

37 Nechic negare auderem, † quin divina in terræ fruges sœviat plerumque vindicta, ex eo, quod plures in oppidis, & civitatibus immunitati ecclesiasticae parum faventes, aut alijs ex causis, excommunicati reperiantur, quia, si ad salutis portum per restitutionem, se revocaverint, peccato se liberasse apparebit; tunc Dei erga suos clementia convertimini, inquit, ad me: & ad vos ipse convertar. Laboribus suis fideles suos frui permitteret. Et locustæ virtute Dei se recipient, bruchus, mures, ceteraque animalia, terræ frugibus infesta, orationibus signo crucis, vel sola aquæ benedictæ aspersione peribunt, aut fugabuntur, ut simile quid de Provincia Aultrialium, Saxonum traditur; in qua cum toto, nunquam